

ZARZĄDZENIE MARSZAŁKA SEJMU

z dnia 8 sierpnia 1995 r.

w sprawie postępowania dyscyplinarnego w Najwyższej Izbie Kontroli.

Na podstawie art. 89 ust. 8 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie reguluje organizację, skład, tryb powoływania komisji dyscyplinarnych i rzeczników dyscyplinarnych oraz tryb postępowania dyscyplinarnego w Najwyższej Izbie Kontroli.

§ 2. 1. W skład działających przy Prezesie Najwyższej Izby Kontroli Komisji Dyscyplinarnej oraz Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, zwanych dalej komisjami, wchodzi po szesnastu członków, w tym przewodniczący i trzech zastępców przewodniczącego, powoływanych przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli na okres trzech lat spośród mianowanych pracowników Najwyższej Izby Kontroli dających rękojmię należytego wykonywania obowiązków członka komisji.

2. Można być członkiem tylko jednej komisji.

3. Przewodniczącego oraz zastępców przewodniczącego komisji powołuje się spośród jej członków mających wykształcenie prawnicze.

§ 3. 1. Mandat członka komisji wygasa przed upływem kadencji w razie:

- 1) zrzeczenia się funkcji,
- 2) ustania stosunku pracy,
- 3) prawomocnego ukarania w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym.

2. Mandat członka komisji ulega zawieszeniu w razie wszczęcia przeciwko członkowi komisji postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego — do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

§ 4. W razie zmniejszenia się składu komisji z przyczyn, o których mowa w § 3, Prezes Najwyższej Izby Kontroli może powołać do niej inne osoby spełniające warunki określone w § 2, na czas do zakończenia kadencji komisji.

§ 5. Komisje orzekają w składach trzyosobowych.

§ 6. 1. Przewodniczący komisji kieruje pracą komisji, a w szczególności:

- 1) zaznajamia się ze sprawą wpływającą do komisji,
- 2) ustala składy zespołów orzekających oraz wyznacza przewodniczącego zespołu orzekającego,
- 3) zapewnia sprawny przebieg postępowania dyscyplinarnego.

2. W razie nieobecności przewodniczącego, pracami komisji kieruje wyznaczony przez niego zastępca.

§ 7. Postępowanie dyscyplinarne składa się z postępowania wyjaśniającego i postępowania przed komisjami.

§ 8. Obsługa kancelaryjno-techniczna komisji, w tym protokołowanie rozpraw, należy do jednostki organizacyjnej wyznaczonej przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 9. Koszty postępowania dyscyplinarnego pokrywane są z budżetu Najwyższej Izby Kontroli.

Rozdział 2

Postępowanie wyjaśniające

§ 10. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w razie uzyskania wiadomości o naruszeniu przez pracownika mianowanego obowiązków służbowych lub uchybieniu godności stanowiska, wyznacza rzecznika dyscyplinarnego spośród mianowanych pracowników Najwyższej Izby Kontroli mających wykształcenie prawnicze i poleca mu wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

2. Rzecznik dyscyplinarne jest związany poleceniami Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może w toku postępowania dyscyplinarnego wyznaczyć nowego rzecznika dyscyplinarnego w miejsce dotychczasowego.

§ 11. 1. Rzecznik dyscyplinarne wszczyna postępowanie dyscyplinarne, wydając postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, w którym wskazuje przyczyny wszczęcia.

2. Odpis postanowienia doręcza się obwinionemu, dyrektorowi jednostki organizacyjnej, w której obwiniony jest zatrudniony, oraz dyrektorowi jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach osobowych, a w przypadku gdy obwinionym jest dyrektor jednostki organizacyjnej — Prezesowi lub nadzorującemu wiceprezesowi Najwyższej Izby Kontroli.

3. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarne podejmuje czynności niezbędne do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, zbiera i utrwal dowody, w szczególności zaś dokumenty, oświadczenia i wyjaśnienia.

4. Rzecznik dyscyplinarne przedstawia obwinionemu postawione zarzuty i przyjmuje od niego wyjaśnienia i wnioski, a przed zakończeniem postępowania wyjaśniającego zapoznaje obwinionego z zebranymi w sprawie dowodami, sporządzając z tej czynności notatkę podpisaną przez siebie i obwinionego.

5. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarne przedkłada Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli materiały postępowania wraz z uмотywowanym na piśmie wnioskiem o umorzenie postępowania dyscyplinarnego albo o skierowanie sprawy do komisji.

§ 12. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wniesienie do komisji wniosku o ukaranie albo wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego; przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Rzecznik dyscyplinarne kieruje do komisji wniosek o ukaranie wraz z materiałami postępowania, doręcza obwinionemu odpis wniosku oraz informuje go o prawie do ustanowienia obrońcy, chyba że obrońca został ustanowiony wcześniej.

3. Wniosek o ukaranie powinien zawierać

- 1) imię, nazwisko, adres zamieszkania, nazwę jednostki organizacyjnej i stanowisko służbowe obwinionego,
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia, ze wskazaniem miejsca i czasu jego popełnienia,
- 3) proponowaną karę dyscyplinarną,
- 4) uzasadnienie wniosku,
- 5) wykaz dowodów i osób wzywanych na rozprawę.

4. Po otrzymaniu odpisu wniosku o ukaranie obwiniony i jego obrońca mogą w terminie 7 dni od dnia

jego otrzymania składać do komisji wnioski i przedstawiać dowody.

§ 13. Jeżeli przeciwko obwinionemu wszczęto postępowanie karne o ten sam czyn, który jest przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny, a w postępowaniu przed komisjami — zespół orzekający może zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego; postanowienie rzecznika dyscyplinarnego doręcza się obwinionemu i obrońcy, a postanowienie komisji także rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Rozdział 3

Postępowanie przed komisjami

§ 14. 1. Komisja orzeka w trzysobowym zespole orzekającym, któremu przewodniczy przewodniczący komisji lub jeden z jego zastępców.

2. Skład zespołu orzekającego ustala przewodniczący komisji w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o ukaranie.

3. W skład zespołu orzekającego nie może wchodzić osoba, która:

- 1) jest świadkiem w tej samej sprawie,
- 2) była lub pozostaje z obwinionym w sporze sądowym,
- 3) jest małżonkiem obwinionego albo osobą pozostającą z nim w faktycznym pożyciu, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia bądź osobą związaną z nim z tytułu przysposobienia,
- 4) pozostaje w służbowej zależności od obwinionego,
- 5) jest przełożonym obwinionego.

4. Członek zespołu orzekającego podlegający wyłączeniu zawiadamia o tym przewodniczącego komisji i wstrzymuje się od udziału w sprawie.

5. Członek zespołu orzekającego może być wyłączony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego lub obwinionego, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności. O wyłączeniu decyduje przewodniczący komisji.

§ 15. 1. Komisja rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne oraz prawne; komisja jest związana prawomocnym orzeczeniem sądu stwierdzającym winę obwinionego.

2. Członkowie komisji są w zakresie orzekania niezawisli.

§ 16.1. Przewodniczący zespołu orzekającego wyznacza termin rozprawy; zarządza zawiadomienie o terminie rzecznika dyscyplinarnego i obrońcy, jeżeli został ustanowiony, oraz wzywa na rozprawę obwinionego i w razie potrzeby — świadków i biegłych.

2. Wezwania i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, powinny być doręczone nie później niż 3 dni przed terminem rozprawy.

3. W postępowaniu przed komisjami obwiniony oraz jego obrońca mają prawo zapoznawać się z aktami sprawy.

4. Udział rzecznika dyscyplinarnego w rozprawie jest obowiązkowy.

5. Nie usprawiedliwiona nieobecność obwinionego na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpatrzenia sprawy.

6. Nieobecność obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpatrzenia sprawy.

§ 17. 1. Rozprawa jest jawna dla osób wchodzących w skład Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oraz pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli.

2. W uzasadnionych przypadkach zespół orzekający może wyłączyć jawność całości lub części rozprawy.

§ 18. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący zespołu orzekającego.

2. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół; protokołantem może być tylko mianowany pracownik Najwyższej Izby Kontroli.

3. Protokół powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia rozprawy oraz osób w niej uczestniczących,
- 2) treść wyjaśnień, oświadczeń i wniosków uczestników rozprawy,
- 3) postanowienia wydane w toku rozprawy,
- 4) w miarę potrzeby stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu rozprawy,
- 5) podpisy przewodniczącego zespołu orzekającego i protokołanta.

§ 19. 1. Na początku rozprawy rzecznik dyscyplinarny odczytuje wniosek o ukaranie, po czym przewodniczący zespołu orzekającego zapytuje obwinionego, czy przyznaje się do winy oraz czy i jakie zamierza złożyć wyjaśnienia.

2. Przewodniczący zespołu orzekającego udziela obwinionemu głosu w celu złożenia wyjaśnień, a następnie w miarę potrzeby wystuchuje świadków, odbiera oświadczenia oraz bada dokumenty lub przeprowadza inne dowody.

§ 20. Na rozprawie rzecznik dyscyplinarny, obwiniony oraz jego obrońca mogą składać oświadczenia, zgłaszać wnioski i przedstawiać dowody.

§ 21. 1. Odroczenie rozprawy może nastąpić jedynie z ważnych powodów; o odroczeniu postanawia przewodniczący zespołu orzekającego.

2. Rozprawa ulega odroczeniu w razie niestawienia się strony, której wezwanie nie zostało doręczone, lub w razie jej usprawiedliwionego niestawiennictwa.

3. Rozprawę odroczoną prowadzi się w dalszym ciągu, chyba że skład zespołu orzekającego uległ zmianie.

§ 22. Bezpośrednio przed zamknięciem rozprawy przewodniczący zespołu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu.

§ 23. 1. Komisja, po przeprowadzeniu rozprawy i odbyciu narady, wydaje orzeczenie o:

- 1) ukaraniu,
- 2) uniewinnieniu,
- 3) umorzeniu postępowania.

2. Orzeczenie o umorzeniu postępowania komisja wydaje, gdy:

- 1) obwiniony nie podlega właściwości komisji,
- 2) obwiniony zmarł,
- 3) upłynął termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- 4) rzecznik dyscyplinarny na polecenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli wycofał wnioski o ukaranie.

3. Orzeczenie o umorzeniu postępowania komisja może wydać także na posiedzeniu niejawnym.

§ 24. 1. Narada jest niejawną; w pomieszczeniu, w którym odbywa się narada, pozostają jedynie członkowie zespołu orzekającego, a w razie potrzeby także protokolant.

2. Orzeczenie zapada większością głosów. Głosowanie odbywa się osobno co do winy i osobno co do kary; członek zespołu orzekającego nie może wstrzymać się od głosowania.

3. Przegłosowany członek zespołu orzekającego, podpisując orzeczenie, ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne. Składający zdanie odrębne może do akt sprawy złożyć jego uzasadnienie na piśmie.

§ 25. 1. Komisja wymierza karę biorąc pod uwagę stopień winy, szkodliwość społeczną i skutki przewinienia, a także zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu przewinienia.

2. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę za wszystkie przewinienia łącznie.

§ 26. Orzeczenie o ukaraniu powinno zawierać:

- 1) nazwę komisji, imiona i nazwiska członków zespołu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i pro-

tokolanta oraz datę rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,

- 2) imię, nazwisko, adres zamieszkania, nazwę jednostki organizacyjnej i stanowisko służbowe obwinionego oraz imię, nazwisko i stanowisko służbowe obrońcy,
- 3) dokładne określenie zarzucanego przewinienia,
- 4) rozstrzygnięcie co do winy,
- 5) określenie wymierzonej kary,
- 6) pouczenie o terminie i trybie wniesienia odwołania,
- 7) podpisy członków zespołu orzekającego.

§ 27. 1. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po zakończeniu rozprawy i odbyciu narady.

2. W wyjątkowych wypadkach można odroczyć wydanie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po postanowieniu o odroczeniu wydania orzeczenia.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

§ 28. 1. Orzeczenie wymaga pisemnego uzasadnienia, które powinno zawierać ustalenia faktyczne przez wskazanie, jakie fakty komisja uznała za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tym względzie oparła się dowodach i dlaczego nie dała wiary dowodom przeciwnym, a także przytoczenie okoliczności, które komisja uwzględniła przy wymierzaniu kary.

2. Uzasadnienie sporządza przewodniczący zespołu orzekającego; uzasadnienie podpisują wszyscy członkowie zespołu orzekającego.

3. Orzeczenie na piśmie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu oraz obrońcy z urzędu, w ciągu 14 dni od dnia jego ogłoszenia lub wydania w trybie określonym w § 23 ust. 3.

§ 29. 1. Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu oraz obrońcy służy odwołanie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

2. Odwołanie składa się za pośrednictwem przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

3. Przewodniczący wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania, jeżeli zostało wniesione po upływie terminu lub przez osobę nieuprawnioną.

4. Przewodniczący może przywrócić termin do wniesienia odwołania, gdy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych; wniosek

o przywrócenie terminu należy złożyć w ciągu 7 dni od dnia ustania przeszkody.

5. Postanowienia o odmowie przyjęcia odwołania oraz odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania, wskazujące podstawę odmowy, doręcza się zainteresowanemu wraz z pouczeniem o prawie i terminie do wniesienia zażalenia; na postanowienia te zainteresowanemu służy zażalenie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 30. 1. Odwołanie można cofnąć do chwili rozpoczęcia rozprawy w postępowaniu odwoławczym.

2. Odwołania wniesionego na korzyść obwinionego nie można cofnąć bez jego zgody.

§ 31. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna umarza postępowanie odwoławcze w razie:

- 1) wniesienia odwołania przez osobę nieuprawnioną,
- 2) bezzasadnego przywrócenia terminu do wniesienia odwołania,
- 3) skutecznego cofnięcia odwołania.

2. Umożnienie postępowania odwoławczego może nastąpić także na posiedzeniu niejawnym.

3. Umożnienie postępowania odwoławczego powoduje uprawomocnienie się orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej.

§ 32. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna po przeprowadzeniu rozprawy:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,
- 2) uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie co do istoty,
- 3) uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę Komisji Dyscyplinarnej do ponownego rozpatrzenia w innym składzie,
- 4) uchyla orzeczenie i umarza postępowanie w sprawie,
- 5) umarza postępowanie odwoławcze w przypadkach określonych w § 31 ust. 1.

2. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może orzec karę surowszą od orzeczonej przez Komisję Dyscyplinarną tylko wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone na niekorzyść obwinionego.

§ 33. W postępowaniu przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną.

§ 34. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej staje się prawomocne w razie niewniesienia odwołania w terminie, a także umorzenia postępowania odwoławczego, a orzeczenie Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej

— z chwilą ogłoszenia lub wydania w trybie określonym w § 31 ust. 1 i 2.

§ 35. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji przesyła jego odpis wraz z uzasadnieniem obwinionemu oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, który zarządza wykonanie orzeczenia.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia wraz z uzasadnieniem włącza się do akt osobowych pracownika.

§ 36. 1. Kary dyscyplinarne upomnienia oraz nagany ulegają zatarciu po upływie dwóch lat, a kary dyscyplinarne nagany z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do 3 lat do wyższej grupy wynagrodzenia oraz przeniesienia na niższe stanowisko służbowe z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego o jedną kategorię — po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Upomnienie i nagana mogą ulec wcześniejszemu zatarciu na wniosek ukaranego pracownika. Decyzję taką podejmuje Prezes Najwyższej Izby Kontroli najwcześniej po upływie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, biorąc pod uwagę nienaganne zachowanie pracownika w tym okresie.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, odpis orzeczenia usuwa się z akt osobowych, a ukaranie uważa się za niebyłe.

Rozdział 4

Wznowienie postępowania, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy

§ 37. 1. Obwiniony lub rzecznik dyscyplinarny mogą złożyć wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli po wydaniu prawomocnego orzeczenia wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, nie znane przedtem komisji, a mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

2. Wznowienie postępowania na niekorzyść obwinionego może nastąpić tylko wtedy, gdy okaże się, że orzeczenie wydane zostało na skutek przestępstwa stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu.

3. Po śmierci obwinionego wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może złożyć jego małżonek, krewny lub powinowaty do drugiego stopnia oraz osoba związana z nim z tytułu przysposobienia.

4. Wniosek o wznowienie postępowania może być złożony w terminie 30 dni od dnia ujawnienia się okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Wznowienie postępowania po upływie przedawnienia dyscyplinarnego może nastąpić tylko na korzyść ukaranego.

6. W przedmiocie wznowienia postępowania orzeka na posiedzeniu niejawnym w innym składzie komisja, która wydała prawomocne orzeczenie.

7. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania, wydane przez Komisję Dyscyplinarną, przysługuje zażalenie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej; przepis § 29 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania, wydane przez Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną, zażalenie nie przysługuje.

§ 38. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem komisji; wniosek na niekorzyść obwinionego można wnieść tylko w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Wniosek rozpatruje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie 5 członków, z wyłączeniem

członków komisji, którzy orzekali w tej sprawie; przepis § 32 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 39. Postępowanie dyscyplinarne w sprawie nie zakończonej prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia toczy się według przepisów tego zarządzenia, czynności dokonane w postępowaniu są skuteczne i podlegają ocenie według przepisów dotychczas obowiązujących.

§ 40. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 17 sierpnia 1995 r.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*